

ADY ENDRE lakószobája

Serény sürgés-forgás az Esterházy-utca 30. szám alatt. Egy villanyszerelő konnektort csavar a falra, egy festő lángnyelvű gépével maratja a festőket az ajtóról, asztalosok gyaluja szánkázik a deszkákon. Faforgács és festék illata terjeng a hatalmas palotában, melynek kilincsei fején grófi korona hirdeti, hogy a palota a Festetics grófok luxuriózus épülete volt. Aztán politikai szerepet kapott: előtte miniszterek autói fékeztek és szőnyegein politikusok jártak. Most pedig nemsokára térképek ezrei, kották tömegei és könyvek sokasága helyezkedik el a palotában, mert az Országos Széchényi Könyvtár ide költözteti muzeális értékű anyagának egy részét.

Egy szobában pedig a magyar irodalom magányos zsenije, Ady Endre kap méltó lakhelyet: itt helyezik el az Ady-múzeumot. Már itt is áll az érmindszenti Ady-kúria néhány megható emlékü bútorarabja: elhelyezkedett a teremben Ady Endre szekrénye, ott áll a könyvespolca, ahonnan leemelte a Bibliát és a verseskötetet. A szoba közepén kerek asztal, már kezd látszani rajta a kor, az asztal körül pedig zöld bársonyhuzatban négy kis fotó: valamikor a nagy költő ült rajtuk, meghitt családi négyesben, mellette Ady Lőrinc, az apa és Ady Lőrincné, akit a költő élete végéig ábrándos gyengédséggel „Ides”-nek nevezett, a negyedik fotójában pedig a költő testvéröccse, Ady Lajos, a nemrég elhunyt, nagytekinélyű pedagógus és irodalomtörténész pihent. Az enteriört egy kis kanapé egészíti ki, rajta ült Ady és az Ides, mikor a híres fénykép készült, mely anyát és fiát együtt ábrázolja.

Az egyik sarokban hatalmas kosár, benne értékes, irodalomtörténeti és emberi szempontból egyaránt érdekes tárgyak foglalnak helyet: legyező, melyre Ady írt, szipkája, melyből méregerős és méregdrága keleti cigarettáit szívta, cipője. Ó, az Ady-cipő! Az irodalmi és művészi apróságok iránt érdeklődők tudják, hogy a magyar szellemi életnek két cipő-Krózusa van. Az egyik Ady Endre volt, a másik Csontos Gyula, Ady az 1910-es években, mikor húsz koronáért rendes, jó cipőket lehetett venni, száz koronákat költött egy lábbelire. Nizzában, a cipészek mesevárosában mérette meg lábát és onnan hozatta a lakkcipőket. Ő volt az első magyar író, aki antilopcipőt viselt, sőt: világos szürke antilopot. Most a január közepén megnyíló múzeumban kiállítják az egyik cipőjét is, mely kényes, bütykös lábát fedte-védte. Kiállítják majd pénztárcáját is, mely oly könnyen nyílt meg Ady krózusi adakozókedvében és oly könnyen telt meg előlegekkel, honoráriumokkal. Itt látja meg majd a nagyközönség Ady Endre ezüstóráját is és azt a két aranygyűrűt, melyet a szerető fiú, Ady Lajos, az öreg szülőknek küldött 1924-ben, az aranylakodalomra.

Ady Endre bútorai az Esterházy-utcai Ady-múzeumban

